

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Quàm sit pretiosa mors Sanctorum, Sadoth declarauit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

potuit ampliùs expectari, aut optari? 6. Scripsit & ad Iudæorū litteras humanitatis plenissimas. Denique omnem lapidem mouit, & tamen de eo dicitur: *Orabat autem hic scelestus Dominum, à quo non esset misericordiam consecuturus. Igitur homicida, & blasphemus pessimè percussus, & ut ipse alios tractauerat, peregrè in montibus miserabili obitu uita functus est. Quid ita? cur tanta faciens misericordiam non est consecutus? Respondet Augustinus: Nemo dignè pœnitere potest, quem non sustineat unitas Ecclesie, & fidei. Atqui Iudæum se futurum promisit? An non hoc erat in unitatem Ecclesie, & fidei uelle venire? Nimirum hæc omnia cogitabat, dicebat, faciebat Antiochus tantum ut sanitatem consequeretur; neque ex animo credebat in Deum Iudæorum, neque uerè statuebat seruare religionem ab ipso præscriptam; tantum enim hæc tam speciosa promittebat, ut posset euadere præsentem calamitatem; quasi Deum id lateret, aut diuinus oculus decipi posset. Nimirum usque adeò potentes isti omnia ponunt in hac uita, ut mortis effugiendæ causa, quiduis agere, quiduis pati; & uel religionem ipsam, omniaque sacra & profana uendere uelint; nihilque magis quàm mortem abominentur. Est enim mors pessima peccatorum.*

At pauperum mors pretiosa, quia ipsorum est regnum calorum. Hinc mortem non formidant, sed sperant, tamquam ianuam felicitatis. Simeoni Episcopo & martyri, successit in officio Sadoth, apud Persas Christianorum persecutores; cui quale ostentum sit, uisum, ipse clam ad se conuocato clero in hunc modum exposuit. Vidi, hac nocte, fratres, per somnum, scalas à terris usque ad cælum splendide erectas. Ad uerticem earum, in cælo, consistebat, clarissima in luce refulgens inclytus martyr Simeon Episcopus; is me ad pedem scalarum in terris stantem, ita compellabat: *Ascende ad me Sadoth, ascende, ne timeas: ego enim heri ascendi, tu autem cras ascendes.* Quod ego ita accipio, ut existimem, sicut ille priore anno pro Christo mortem oppetijt, ita me hoc anno, pro eiusdem nomine sanguinem profusurum. Hæc ubi dixit, cœpit etiam diaconos ac presbyteros præsentem ad mortem fortiter patiendam his uerbis adhortari. *Fratres mei dilecti & Patres, Deum amemus ex tota anima, & Dominum Iesum Christum ex tota mente: & induti lorica fidei non timebimus omne malum. Mors autem & cades si ad nos uenerit,*

P

non

2. Machab. 9.
13. & 28.

S. August. de
uera & fals.
pœnit. c. 11.

Psal. 33. 21

VI.

Psal. 115. 15.
Matth. 5. 3.
Surius ex Me-
taphraste 10.
Febr.

non formidemus, sed unusquisq; nostrum bellum gerat pro viribus, & deceret, ut perfectus athleta. Nam siue moriamur, moriamur ut perfecti: siue viuamus, viuemus ut iusti. Quod si etiam moriamur, moriamur propter nostrum Saluatorem Iesum Christum. Cum ergo ensis det vitam, adeste, & eum rapiamus. Et quoniam micat gladius, aeterna vite opes nobis comparemus. Quàm diu enim est dies, celeri pede pergamus ad mansionem regni caelestis, ut abundantiore honorem, & gloriam aeternam consequamur, & omni futura generatione vobis nomen & gloriam relinquamus. Fratres, oremus Deum nostrum, ut citò nobis impleat hanc visionem. Nam cum gaudio & desiderio, & magno amore accipit spiritualis aduentum talis mortis: neq; timere aliquis, qui fuerit praepratus. Carnali autem est terribilis, & formidandus eius aduentus. Spiritualis non times mortem, ut qui vitam possideat spiritalem. Carnalis verò caligat, & tremet, ut qui carnalem vitam habeat. Qui sunt viri boni, promptoq; & alacri animi studio, talem mortem persequuntur, ut ex ea vitam aeternam possideant. Qui sunt autem ignaui & pigri, ea visâ, se abscondunt. Qui Deum diligunt, ad Deum excesserunt. Qui verò mundum, manent in mundo. Illi quidem resoluti ad letitiam, & exultationem, hi autem ad afflictiones, & suspiria. His verbis S. Sadoth se, & centum viginti octo de clero, ita accendit, ut omnes, sub Sapore, lætantes, & cantantes, & Deo gratias agentes, catenati ad mortem currerent. Nam ferro, non affectu alligati, à paupertate sua, ad caelestes diuitias, liberè, sponteque properauerunt.

VII.

D. Hieron. in
vita S. Blefil-
lae viduae.

2. Cor. 5.
Psal. 119.

Ioan. 1.

De Blefilla viginti annorum viduae morte ita matrem Paulam consolatur D. Hieronymus. Lugeatur mortuus, sed ille, quem gehenna suscipit, quem tartarus deuorat, in cuius poena aeternus ignis estuat. Nos quorum exitum Angelorum turba comitatur, quibus obuiam Christus occurrit: grauemur magis, si diutius in tabernaculo isto mortis habitemus. Quia quàm diu hic moramur, peregrinamur à Domino. Illa, illa nos cupido tenet: Hei mihi, quia peregrinatio mea prolongata est à me, habitancum habitantibus Cedar; multum peregrinata est anima mea. Si Cedar tenebrae sunt, & mundus iste sunt tenebrae, quia lux lucet in tenebris, & tenebra eam non comprehenderunt: saneam Blefilla nostra, qua de tenebris migravit ad lucem, & inter fidei incipientis ardorem, consummati operis percepit coronam. Reuera si saeculare desiderium; & quod Deus à suis auertat, delicias vite huius cogitantem,